

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 06-05-18

Col·lecta:	144,70
Caixetes ciris	46,90
Caixetes:	12,40
Caixetes Càritas:	23,50
Menjador	290,00

Diumenge **20 de maig, Pentecosta**

1ª lec AC. 2, 1-11 Salm 104, 1.24.29b-31 3ª Ga. 5, 16-25 Jo. 15, 26-27. 16, 12-15

HORARI DE MISSES

Dissabte, a les 8 del vespre

Diumenge, a les 10 i 12 del matí.

A partir el mes de juny, nou horari de misses:

Dissabte, a les 8 del vespre.

Diumenge, a les 11 del matí.

GRUPS DE REFLEXIÓ-CATEQUESI

Dos grups ja han acabat la seva catequesi. Queda el grup d'adults que el dia 19 faran l'última trobada del curs

CASA CASTANYET

A partir d'ara a la casa de Castanyet no hi podran pernoctar els grups d'infants menors de 18 anys, per complir el decret de la Generalitat 267/2016, excepte que estiguin fent Ruta o que vulguin acampar.

Aquest decret diu que els grups d'infants per pernoctar han d'anar a llocs legalitzats per aquest fi. I a Castanyet la vam donar de baixa ja fa temps com a casa de Colònies.

El que sí podran encara anar-hi grups de pares amb els seus fills.

C.E. ANEM A CAMINAR

El dia 19, el c.excursionista fa la sortida cultural a les caves de Sant Sadurní d'Anoia.

PREGÀRIA

“Pare i Mare Nostre”, que estàs en les flors, en el cant dels ocells, al cor batejant; que ets a la compassió, la caritat, la paciència i el gest de perdó.

“Pare i Mare Nostre”, que estàs en mi, que estàs en aquest que jo estimo, en aquest que em fereix, en aquell que busca la veritat ...

“Sigui santificat el teu Nom” per tot el que és bell, bo, just i misericordiós.

“Vingui a nosaltres el teu regne” de pau i justícia, fe, caritat, llum i amor.

“Facis la teva voluntat”, encara que els meus precis reproduïxen a vegades més el meu orgull, que les meves necessitats reals.

“Perdona totes les meves ofenses”, els meus errors, les meves faltes. Perdona quan es torna insensible el meu cor;

“Perdona”, així com jo intento perdonar a aquells que m'ofenen, fins i tot quan el meu cor està ferit.

“No em deixis caure en les temptacions” dels errors, dels vicis, de la crítica, la destrucció i l'egoisme.

“I allibera'm de tot mal”, de tota violència, de tot infortuni, de tota malaltia. Allibera'm de tot dolor, de tota tristesa i de tota desil·lusió.

Però, encara, si veus que aquestes dificultats són ineludibles en la meua vida, que jo tingui la força i el coratge de dir: **“Gràcies, Que així sigui !!!”**

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

13 de maig del 2018

Núm. 744

Diumenge ASCENSIÓ Any B.

L'Ascensió del Senyor

Jesús va viure pocs anys entre nosaltres, però l'empremta que ens ha deixat és inesborrable.

Abans d'anar-se'n definitivament a la casa del Pare, encarregà una missió als apòstols, i avui, a nosaltres:

- Ser testimonis de Jesús arreu del món...
- Portar la Bona Nova de l'Evangelium a tothom...
- Creure en la seva Paraula...
- Fer el bé imposant les mans als malats...

El objectiu de la nostra vida és escampar per tot arreu, la Bona Notícia del Regne de Jesús.

R E G N E . . .

- De pau, de justícia i de llibertat...
- D'amor, de joia i de perdó...
- De vida, de fraternitat i de solidaritat....
- De bondat, de misericòrdia i de fortalesa....

Preguntem-nos sincerament:

- Crec en aquets objectius que em presenta Jesús ressuscitat?...
- Tinc en el meu cor la Paraula de Déu vivent?...
- Visc com a creient les ensenyances del Mestre?...
- Sóc apòstol d'esperança dins l'Església, la família i la societat?...

Tots som portadors des del Baptisme, dels dons de l'Esperit Sant. És la Promesa que ens fa Jesús ressuscitat abans de pujar al cel.

Ja que creiem que habita entre nosaltres l'Esperit de llum, de fe, de fortalesa, d'amor i de pau, **SIGUEM APÒSTOLS VIVENTS DE L'EVANGELI DE L'ESPERANÇA AMB LA FORÇA D'ESTIMAR ! . .**

p.v.ll

FULL INFORMATIU

Lectura dels fets dels Apòstols. 1, 1-11

En el meu primer llibre he parlat, Teòfil, de tot el que Jesús va fer i va ensenyar fins al dia que fou endut al cel, després d'haver donat instruccions als apòstols que ell havia escollit, mogut per l'Esperit Sant. Després de la passió es presentà a ells i els donà moltes proves que era viu: durant quaranta dies se'ls va aparèixer i els parlava del Regne de Déu. Un dia, mentre menjava amb ells, els donà aquesta ordre: —No us allunyeu de Jerusalem; espereu-hi aquell que el Pare ha promès i que us vaig anunciar: Joan va batejar amb aigua, però vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant. Ells, doncs, que es trobaven reunits, li preguntaren: —Senyor, és ara que restabliràs el Regne a favor d'Israel? Ell els contestà: —No és cosa vostra de saber els temps i els moments que el Pare ha fixat amb la seva autoritat. Però vosaltres, quan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra. Quan hagué dit això, es va enlairar davant d'ells; un núvol se l'endugué, i el deixaren de veure. Encara s'estaven mirant fixament al cel, mentre ell se n'anava, quan se'ls van presentar dos homes amb vestits blancs i els digueren: —Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, vindrà tal com heu vist que se n'hi anava.

Salm responsorial 47 (46) 2-3. 6-9b

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, / el rei de reis de tot el món.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns, puja el Senyor / Canteu a Déu, canteu-li /, canteu al nostre Rei.

Que és el rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regne sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc 16, 15-20

En aquells Jesús s'aparegué als onze i els digué: —Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat. Els qui creuran i seran batejats se salvaran, però els qui no creuran es condemnaran. Els senyals que acompanyaran els qui hauran cregut seran aquests: en nom meu trauran dimonis, parlaran llenguatges que no coneixien, agafaran serps amb les mans i, si beuen alguna metzina, no els farà cap mal; imposaran les mans als malalts, i es posaran bons.

Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assequé a la dreta de Déu. Ells se n'anaren a predicar per tot arreu. El Senyor hi cooperava, i confirmava la predicació de la paraula amb els senyals prodigiosos que l'acompanyaven.

Salmo responsorial 47 (46) 2-3. 6-9b

Pueblos todos batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor es sublime, / emperador de toda la tierra.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad, / tocad para nuestro Rey, tocad.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado.

Viu en pau, confia!

No t'inquietis per les dificultats de la vida,

ni pels alts i baixos, ni per les decepcions,

ni pel teu futur més o menys ombrívol.

Desitja allò que Déu desitja i vol de tu.

Ofereix-li, enmig d'inquietuds i dificultats,

el sacrifici de la teva ànima senzilla, acollint els dissenys de la seva providència.

Poc importa que et consideris un frustrat,

si Déu et considera plenament realitzat als ulls seus.

Abandona't amb confiança cega en aquest Déu

que t'estima per a ell, i que arribarà fins a tu,

malgrat que no el vegis mai clarament.

Pensa que et trobes a les seves mans, agafa-t'hi,

tant més fortament com més decaigut i trist te trobis.

Viu feliç, viu en pau, que res no trobi el teu cor.

Que res ni ningú no sigui capaç de treure't la pau;

ni el cansament psíquic, ni les teves errades.

Fes que brolli un dolç somriure, -i conserva'l sempre en el teu rostre- és el reflex d'aquell que el Déu pare t'adreça.

I en el fons de la teva ànima, posa-hi abans de res

—com a font d'energia i criteri de veritat— tot allò que t'ompli de la pau profunda de Déu.

Recorda: tot allò que et reprimeix o t'inquieta, és fals.

T'ho ben asseguro, en nom de les lleis de la vida

i de les promeses de Déu Pare, Creador de l'univers.

Per això, quan et sentit afligit o trist, adora'l i confia!

(Pierre Teilhard de Chardin)

“sopars fraterns” a les cases en les primeres comunitats cristianes, on compartien el pa i el vi, tot rememorant Jesús i la seva entrega. En aquest sentit, també, la ja llarga experiència d'eucaristies en petits grups, comunitats, moviments, ens pot ser molt útil.

En tercer lloc cal treballar, cercar i consensuar comunitàriament, una sèrie de qüestions pràctiques i experimentar-les per anar verificant si resulten, si són apropiades, si les persones s'hi senten bé, si donen fruit espiritual, si alimenten la fe i si ajuden a compartir-la.

Posem alguns exemples:

- el ser pocs permet fer una rotllana al votant d'una taula rodona o quadrada, o al votant d'una petita tauleta. Encara els “altars” de moltes parròquies ens transporten a les “ares de sacrificis” i no pas a una taula d'àpat, de banquet comunicatiu i de germanor.

- potser no cal celebrar les eucaristies en l'espai gran del temple, sinó a la capella, o a en una sala que permeti més familiaritat. Els nostres temples, pel fet de ser molts d'ells construïts en èpoques “massa glorioses”, allunyen el celebrant de la gent, les persones resten disperses, no faciliten la participació en comunitat, fins i tot les obres d'art, per altra part belles i instructives, poden despistar del que estem celebrant. Els espais i les seves decoracions no són gens neutrals en referència al que s'hi realitza i s'hi viu. Les noves parròquies construïdes posteriorment al Vaticà ja han construït uns espais diferents. Però després de la important i radical renovació litúrgica conciliar, de llegir les lectures en la llengua vernacle, de procurar la participació en la pregària dels fidels, i de que el celebrant estigui de cara la gent, no s'han desenvolupat massa més canvis, adequant-se a les diferents situacions de cada comunitat i deixant pas a la creativitat i decisió de cada parròquia. Caldria veure com continuar en la renovació litúrgica davant de les noves oportunitats.

- una altra possibilitat seria elaborar, com algunes comunitats ja fan, un llenguatge més adequat dels texts de les pregàries de les eucaristies.

- també, caldria disminuir el protagonisme del celebrant, en quant a la significació massa presidencial, i en quant a la proporció del discurs que s'emet en una eucaristia. Això vol dir augmentar el temps de participació de les persones que formen part de la comunitat, sigui comentant l'evangeli, sigui facilitant, per torns, la preparació de les homilies, sigui abundant mes en la pregària en diferents moments de la celebració (pregàries de perdó, de petició, de donar gracies, de lloança), moments per exposar el que ens preocupa i vivim, etc. Totes aquests elements es poden donar o bé dins de la mateixa celebració, o abans en una preparació adequada. Tot dependrà de cada comunitat, del moment que visqui...

- aniria bé deixar més espai a la creativitat, a la imaginació, als símbols, a l'espontaneïtat, a la festa transparent...,proposant escriure, dibuixar, fer silencis, crear signes, en petits grups, en tallers...al llarg de la celebració (o abans). L'experiència de les misses d'infants i les dels moviments d'acció catòlica, en les seves trobades, o les celebracions a les escoles cristianes, ens poden ajudar.

- fins i tot, seguint la tradició de les primeres comunitats, potser cal anar mesclant més: acollida, salutacions, la celebració, la catequesi, l'estudi d'evangeli, el compartir la fe, l'àpat (dinar, o berenar-sopar, o pica-pica) en un mateix espai i temps.

La litúrgia és un do. Escoltem la comunicació de llargues i històriques experiències de fe de moltes comunitats que ens endinsen en el Misteri d' Amor i de Vida, que podem sentir a dins i a prop. La litúrgia ens permet expressar i compartir la fe. Per això, cal prendre consciència que escoltar la fe viscuda d'una altra persona viva actual, companya nostra, també és escoltar la Paraula de Déu en ella. Tot el que podem escoltar dels altres i el que cadascú pot aportar en una celebració ens pot ser llum, aigua de vida. Així anem construint la comunitat de germans i germanes.

(Quim Cervera

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

Núm.

HORARI DE MISSES

Fins el maig

Dissabte, a les 8 del vespre

Diumenge, a les 10 i 12 del matí.

A partir el mes de juny, nou horari de misses:

Dissabte, a les 8 del vespre.

Diumenge, a les 11 del matí.

FULL INFORMATIU

Replantejament dels horaris de les Eucaristies

Hem de ser realistes

Tots anem veient com les eucaristies van reduint-se de nombre i cada vegada som menys i més grans. Aquest és un fenomen que constatem –a vegades en cert dolor- com el món que havíem construït a l'entorn, ara s'està desdibuixant i canviant radicalment. “No té futur”, solem dir. Aquest que havíem tingut, no que en té de futur; en canvi, el que neix sí que en té (i no sabem què esdevindrà el que neix ara).

La comunitat cristiana que es reuneix a Poblenu és diversa, i diversa fa les seves accions i les seves celebracions.

Molts es comprometen per accions concretes (Càritas, informàtica, Castanyet,... i també, per celebrar moments familiars importants alegres com el bateig, comunions, casaments, els aniversaris de casaments,... i moments tristos: enterraments...),

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu-Pineda de Mar Av. Mediterrània, 40 - 08397

Telf. 93 769 72 27 <http://www.parroquiapoblenu.cat> e-mail: parroquia@parroquiapoblenu.cat

I també cada cap de setmana, ens reunim un grapat de persones per celebrar i expressar la nostra fe en l'eucaristia (igual que ho fan els musulmans a les seves mesquites, els budistes, testimonis de Jehovà..., i els evangelistes que cada diumenge es troben als locals d'aquí a la parròquia -que els hi deixem l'espai-, ...).

Temps era temps que el més important era que pecaves si no anaves a missa. I hem tingut un piló de misses com si fos un supermercat: obert a totes hores. El que importava era que "jo complís amb el diumenge". Avui dia, el més important és que la comunitat es troba a celebrar l'eucaristia. Hem passat del "jo" a la "comunitat". Que la comunitat es troba el dissabte o diumenge, doncs cada cap de setmana; que es troba una vegada al mes, doncs una vegada al mes. "La comunitat" és la que celebra, no "jo" ni el "capellà".

La manca de capellans tal com els tenim avui dia concebuts va de baixa (com va de baixa tot el món de congregacions religioses), no hi ha vocacions d'aquesta mena. I nous plantejaments i noves teologies s'han d'aplicar, que no vol pas dir que no n'hi hagin de nous plantejaments, però costa que faci forat a l'església universal i de manera oficiosa perquè hi ha moltes reticències.

Nosaltres reduïrem les misses perquè cada dia que passa som menys, però tindrà una avantatge: visualitzar encara més que la comunitat es troba per pregar i celebrar.

La parròquia és un punt de referència on es troba la comunitat -i altres iniciatives- i on a partir del qual s'acull tot aquell que aspira trobar algú que l'aculli.

A partir del mes de juny el diumenge només hi haurà una missa a les 11 del matí. Dissabte continuarà la de les 8 del vespre.

Estadístiques

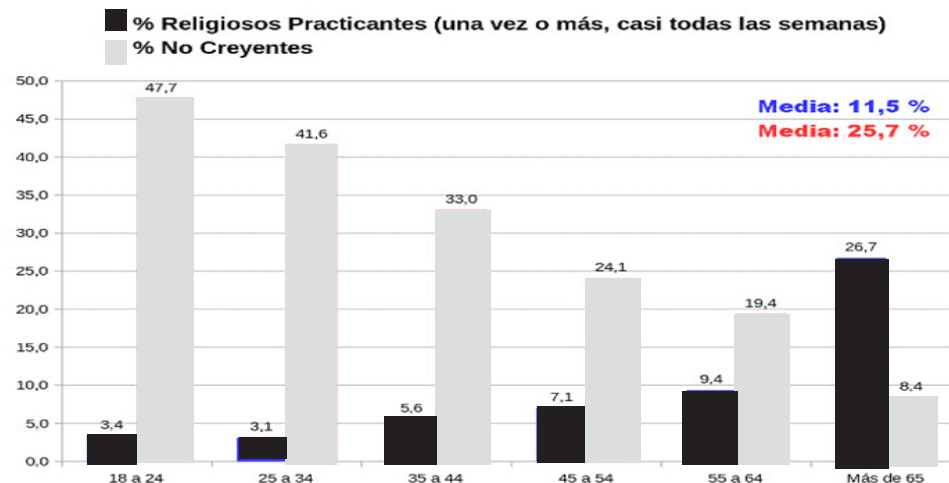
Això, no és exclusiu de Poblenou, amb una gran diversitat de cultures, ètnies, procedències.... que és el que convivim. A nivell de l'estat espanyol, les estadístiques del CIS, dades recollides el febrer de cada any (dades extretes de: <https://laicismo.org/2018/02/datos-sobre-creencias-o-convicciones-en-espana-anuales/46200/>), també ens ho rati-fiquen:

Conviccions i creences a Espanya

Año	Católicos	Ateos y no creyentes	Otras religiones	Católicos practican (*)	Considera muy importante la religión	Considera nada importante la religión
2017	69,8	25,2	2,6	26,4		
2016	71,8	23,4	2,5	27,9		
2015	69,3	26,3	1,9	39,2		
2014	71,5	24,7	2,4	37,9		
2013	73.1	23.6	1.9	41,5		
2012	72.0	23.3	2.8	43.9	9.2	26.5
2011	74.3	21.7	2.6	41.9		
2010	76.4	20.2	1.5	43,9		
2009	77.4	19.0	1.7	45,3		
2008	77.4	19.3	1.6	44.0	13.5	26.1
2007	76.7	19.7	1.5	48,8	13.9	23.5
2006	77.3	19.4	1.7	53,4	11.0	16.5

Religiosidad por edad %. Año 2017. España

Datos CIS. Centro de investigaciones Sociológicas. Media de Barómetros de 2017. Elaboración: Europa Laica

LES CELEBRACIONS EN COMUNITATS QUE S'EMPETITEIXEN

Des de fa anys anem assistint a un fet: les nostres comunitats parroquials es van fent petites. Van disminuint el nombre de persones que participen en les celebracions de les eucaristies. Algunes han traspassat aquest món, altres s'han invalidat i no poden sortir de casa, i altres, poden tenir diferents raons per deixar d'assistir-hi. En una societat que valora i necessita el cap de setmana per viure'l en família, tampoc és fàcil trobar el moment per participar de l'eucaristia.

A aquest fet sovint es viu com una pèrdua. Es va fent el dol de persones que no hi són, que no venen, o venen menys, a les parròquies. Regularment apareixen en les converses entre parroquians aquestes frases: "sempre som els mateixos", "cada cop som menys", "què passa?, per què?" "quines celebracions més pobres!", "no tenim relleu", "com és que els joves no venen a les nostres celebracions?" etc.

Es podrien analitzar les causes d'aquesta disminució i de la manca de joves a les nostres comunitats i convé fer-ho i de fet molts pastoralistes i teòlegs ho han fet. Potser no tant

els nostres bisbes, o com a mínim en els plans pastorals han tingut poc en compte el fer propostes per el futur de les nostres comunitats parroquials i dels seus edificis.

Però, en el que nosaltres, humils participants de les eucaristies parroquials, hi podem fer, crec convenient posar-nos en camí de reflexió i sobre tot d'apuntar algunes pistes pràctiques.

En les celebracions de Setmana Santa, acostumats a una major solemnitat, amb participació de varies persones en diferents serveis en la litúrgia, encara es nota més aquesta petitesa comunitària.

Com podríem aprofitar aquesta situació i veure-la positivament?

En primer lloc em sembla que es tractaria de passar (Pasqua) de la lamentació de les frases abans indicades, a una actitud més positiva i realista que intenta aprofitar les oportunitats de la realitat tal com és. Es tracta d'acceptar el fet de que les nostres comunitats s'han empetitit i possiblement encara disminuiran més. Aquest fet no es pot mirar solament des del cantó negatiu, potser ben positiu.

En segon lloc, seria convenient fer una reflexió a fons del que eren i com es vivien els